

Na ſwētkownizu.

O ſwētym Bogu, a Woſchę tożo ſwētkę! wot ſotaregož ſchylne dobre a dopołnione dary pſchiidu; ty by na tych Jeſuſowych poſłowi togo ſwētego Dučha bogasche hulač! twoj luby byn ſlubijo togo ſwētego Dučha tež nam, gaž my ſchi wo nogo pſchobyskich bužomu. Togodla pſchobymu ſchi, luby Woſchę na ſebju! daj nam twojego ſwētego Dučha, aby won ten ſtat teje ſbožnoſeži we naš ſachopil a dokońzował, Jeſom Krista dla. Amen!

Ten ſam, kū ſotaregož zefcji te ſwētki ſe ſwēſche, hordujo poměńony: ten ſwēty Dučh. Tomu grońe dučh, niz jano jago duchnego býſcha dla, ale tež togodla, až won wot Woſchza a ſyra hujžo, a tñm ſemſke-myſlonym zlo-ivekam, kenz ſe jomu powdaju, duchne-a ſebjaſke myſli dajo; ſwēty pač hordujo won poměńony, niz jano jago ſwētego býſcha dla, ale tež togodla, až won tych zloivekow hu-ſwēſchijo.

Och, gaby že my ſchylnie tom ſwētem Dučhoju ſe pſchepowdali, a to woſebne net we tych ſwētych ſwētkach, ga by won nam jađnu nowu hutſchobu a nowego dučha dač, takiego Dučha, ač won ſam jo, a kenz Božu wolu zyni, kenz wot Boga pſchijo a k Bogu wežo. Zomu wot togo węzej gronis, perwej pač to ſw. evang. ſkyſchach.

Ev. ſw. Jana 14, 23—31.

Jeſus wotgroni a jaſho k nōmu: ktož mīo lubujo, ten bužo mojo ſłowo žaržaſch, a moj Woſchę bužo jago lubowaſch, a mej bužomej k nōmu pſchis, a hołydleńe podla nogo huzyniſch.